UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante F

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Odoratoꝛ q̄ odoꝛē ſequit̃ vt canis: qui ⁊ odoꝛ inſequtus dꝛ.

Odoramentū: odoꝛatio ipſa: ſiue quod odoꝛis gratia tenemus. Pli. omnium odoꝛamentoꝛum: atq̃ adeo herbarum differentia eſt in coloꝛe ⁊ odoꝛe ⁊ ſucco.

Odorarius: q̄ odoꝛes ꝯficit: vēditq̃ a grecis aromatopola dꝛ.

O ante E

Oeanthe nomen ciuitatis que a quibuſdā etiā oeanthea vocatur eſt etiā flos vue vnam οινος dicitur vinum ⁊ τοανθος dicitur flos oi in oe diphthongum latinam.

Oenanthe. vitis labꝛuſce floꝛens vua. Colligit̃ cū optime olet: ſiccat̃ in vmbꝛa ſubſtrato linteo: atq̃ in cados cōditur dicta quaſi οινόυ ανθος. hoc eſt vini flos. Hiero. ꝯtra Joui. poſuit pꝛo quodam odoꝛamenti genere cum dixit Amomū cyphi. oenonanthe. muſcus ⁊ peregrini muris pellicula.

Oenanthinum. penultima pꝛoducta. vnguentum qđ ex oenanthe hoc eſt floꝛe labꝛuſce fit.

Oenon. greci vinum dicunt.

Oenopola. pen. pꝛo. venditoꝛ vini: oenopoliū taberna vinaria. Plau. in aſi. Cū a piſtoꝛe panē petimus vinū ex oenopolio.

Oenophoꝛ. pe. coꝛ. vas vinariū ad ferenda vina aptum οινος vinū qđ απο του οιομαι. qđ eſt imaginoꝛ: ꝙ q̄ copioſi⁹ biberint multa imaginant̃ q̄ nō ſūt: φερω poꝛto. Mar. Reddit oenophoꝛi pondera parua ſui. Apul. in me. lib. viij. oenophoꝛo qđ imixtū vino gerebat venenū oenotria: regio italie ſeu ipſa italia cuius populi oenotrij dicunt̃ ꝙ ibi optima vina naſcantur ab οινου: vel vt Uar. putat ab oenotro ſabinoꝛum rege oenotrides dicte ſunt due inſule que ſunt contra veliam. pontia ſcilicet ⁊ iſacia.

Oenomaus. hippodamie pr̃ Elidis rex q̄ vict⁹ a pelope regnū amiſit: totaq̃ poſtea regio pelopōſus a pelope dicta eſt.

Oebades. darij ſtabularius: cuius induſtria ipſe darius perſarum regnum adeptus eſt.

Oebalus. pe. coꝛ. rex laconū. a q̄ regio oebalia. Ali⁹ fuit thelonis capree fili⁹ de quo Uir. li. vij. Qui mltos in cāpania ſubegit.

Oebalia regio in palepōneſo q̄ ⁊ laconia dꝛ: ab oebalo Arguli filio: q̄ rex laconū fuit. Sta. lib. Achil. Soluerat oebalio claſſem de littoꝛe paſtoꝛ dardanus. Qđ aūt Uirg. li. iiij. ge. dixit. Nāq̃ ſub oebalie memini me turrib⁹ alti ⁊c̃. iō poſuit vt oñderet tarētū a laconib⁹ fuiſſe ꝯditū quoꝝ pars eſt oebalia.

Oecoꝛs. grece domus ſiue familia latine dꝛ a quo oeconomus.

Oeconomus. pe. coꝛ. tā pecunie q̄z frugū ⁊ oium q̄ dñs poſſidet diſpēſatoꝛ ē. Uñ ⁊ oeconomicas xenophontis pulcherrim⁹ liber eſt q̄ nō gubernationē ville ſʒ diſpenſationeʒ vniuerſe domus tullio interpꝛetāte ſigt̃. Cōponit̃ eni ex οικὸς q̄ eſt domus: ⁊ νομος lex. Docet eni diſpenſatoꝛē legem domus eſſe. Oeconomica que ad rem domeſticam ac familiarē pertinent. Oeconomia rei domeſtice adminiſtratio.

Oechalia. vꝛbs laconie ab oechalico fluuio eam p̃terfluente ita dicta. Sʒ poſtea ab hercule euerſa. Unde ⁊ ea pars laconie que theſſalie ꝓpinqua eſt oechalia appellat̃. Uirg. Ut bello egregias idem diſiecerit vꝛbes troiamq̃ oechaliamq̃. Alie ēt fuerunt oechalie: vt in theſſalia ⁊ euboea.

Oecumenicus. latine vniuerſalis ⁊ ad totum oꝛbem pertinens Unde oecumemicum concilium dicimus.

Oedipus. odis. ⁊ oedipi tertie. ⁊ ſcđe decli. vt docet Priſ. lib. vj. Sta. lib. j. the. Limes mihi carminis eſto oedipode ꝯfuſa domus. Plau. in penu. Oedipo eſt coniectoꝛe opus qui ſphyngi interpꝛes fuit. Dictus oedipus απο του οιδειν τόυς ποδας. i. a tumoꝛe pedū quos habuit perfoꝛatos. Fuit aūt nomen filij alij regis thebarum.

Oenotria regia ī bꝛutijs ſicut ſcribit Stra. lib. vj. ab oenotro rege ſabinoꝝ ſic appellata: a quo oenotrij viri dicti ſunt.

Oenone. nomen ciuitatis.

Oeſypum. ab oue dictum eſt: quā greci οιν. vocāt quaſi οῖος ρυπον. ideſt ouium ſoꝛdes.

Oeſtrū. grece furoꝛ dꝛ οιστρος. vñ Sta. vocat oeſtrū poeticum furoꝛē. Tps erit cū laurigero tua foꝛtioꝛ oeſtro facta canam oeſtrū ēt latine aſillus volatile paruū vulgo. Tabanus ex ſoni ſilitudine dict⁹: vel ī tabe. Uirg. Eſt lucos ſilaris circa ilicibuſq̃ virentē plurim⁹ alburnū volitās cui nomē aſillo romanū ē: oeſtrū grai vtere vocātes aſper acerba ſonās quo tota exterrita ſyluis diffugiūt armēta. Col. li. x. ſcribit naſci ī extremis ptib⁹ fauoꝝ amplioꝛis magnitudinis q̄z ſūt apes cetere: eoſq̃ nōnulli putāt eē reges: veꝝ gcoꝝ auctoꝛes οιστρους appellāt ab eo ꝙ exagitēt: nec patiāt̃ examia cōquieſcere

Oeta mons īter theſſaliā ⁊ macedoniā clar⁹ moꝛte ⁊ ſepulchꝛo herculis ī quo vt Ser. inq̄t ſtelle videt̃ occidere: ſicut de ida naſci. Et vbi elleboꝝ optimū naſcebat̃. A parnaſſo vſq̃ pindū ps in thermopylas vergēs ꝓpꝛie oeta vocat̃ hic oeteus. a. um. Uñ hercules oeteus dict⁹ eſt. Aeeta vo colchoꝝ rex fuit fili⁹ Solis ⁊ pſcides nymphe frater pſes qui in taurica regnauit: q̄ habuit filiā hecaten crudeliſſimā ſupꝛa patreʒ que hoīes ſagittis appetere ſolebat faciebat venena. Inuenit pꝛima aconitū quo patrē īteremit regnū occupauit: tēplū diane ſtatuit vbi nauigātes hoſpites ſacrificabat. Quo clarioꝛ euaderet nupſit Aeete patruo ex quo genuit cyrcē medeā egyaleū. Cyrce ī venenis plus matre edocta nupſit ſarmataꝝ regi quē veneno interemit ⁊ crudelitate ſua ad italiā pulſa eſt.

O ante F

Offa ꝑ duplex. ff. Cōſtabat ex carne fere poꝛcina lucanica quā facere ex mediocri īteſtino romane mulieres a lucanis didicere. Uñ officia poꝛcinā cū cauda offam penitā dicebāt. Uñ eſt. Et patruo ſil̃es effunderet offas. Offa ēt cibarium ex fruſtis panis ī iure pingui caſeo vetere pipere ⁊ cynamomo cōditis q̄ iuſſulata ⁊ caſeata dicet̃. Uir. melle ſopoꝛatā ⁊ medicatā frugib⁹ offam. Pōt ēt fieri offa ex alijs reb⁹. Uar. li. iij. đ re ru. Ciba tui offas poſitas he maxie glomerāt̃ ex ficis et farre mixto. Ab offa fit offari⁹ ꝑ coquo. offatim particulatī.

Offula diminutiuū fruſtulū carnis erit pura libꝛale in qđ caro ꝯcidit̃: poꝛcina a poꝛco quā in ſartagine craticula et pꝛunis coq̄mus. Uitulina a vitulo quā ad ignē verubus verſantes ad eſcā paramus. Et apđ poetas: ꝑ ſimplex. f. ſcribit̃. Mar. Parua tibi curua craticula ſudet ofella. Iuuen. At rudis oī tēpoꝛe ⁊ exigue furtis imbutus ofelle.

Offula ſil̃r diminutiuū ab offa. Sue. in Clau. Rogo vos q̄s pōt ſine offula viuere. Colu. ſcribens de ſalſura carnis ſuille vt deiñ offule carnis ſpiſſe cōponunt̃ ⁊ alternis ſal ingeritur.

Offectoꝛes. vide ſupꝛa in dictione inferctoꝛes.

Offendo. is. di. ſum. ex ob ⁊ fendo qđ nō eſt in vſu ſicut ⁊ defendo ſigt̃ icurro icido ⁊ ꝓpꝛie aī ac coꝛpis. Ter. Aduenies offendi quēdā mei loci hic atq̃ oꝛdinis hoīeʒ haud īpurū. Et nō ſolū de aīatis ſʒ de inaīatis quoq̃ dꝛ. Sʒ qm̄ q̄ icidūt ī aliq̄d ledere ſepe ſolēt id ī qđ īcidūt: factū ē vt offendere ꝑ ledere vſurpet̃. Lac. li. iiij. Quo peccato ac ſcelere offenſus de⁹. Et offendere eſt īuenire ſʒ p̃ter opinionē. Cic. de rep. Sʒ imitoꝛ architā illū tarentinū q̄ cū ad villā veniſſet: ⁊ oīa aliter offendiſſet. Itē ponitur pꝛo percutere ⁊ verbis iniuriam facere.

Offenſa. offēſio. offēdo. inis. ⁊ offēſus. us. ī vno ſignificato accipiunt̃. Lucr. Nō igit̃ mltis offenſib⁹ ītemerādo. Offenſa tū actiue ſumit̃. Ci. Cū tot ei⁹ offenſas pati nō poſſem diſceſſi. Offenſio plerūq̃ paſſiue. Idē. In coꝛpe egro odioſa eſt oīs offenſio. i. oīs moleſtia ⁊ paſſio offenſiuncula: ꝑua offenſio.

Offendiculū īpedimētū obſtaculū offenſaculū ē id qđ ponit̃ vt aliq̄s in ipſuʒ incidat vel īpingat ab offenſa nomen deductū.

Offenſatio: obſtatio ſeu obuiatio ab offenſo. as. frequentatiuo v̄bo: q̄zuis id nō legerī. Nā ei⁹ foꝛmatio legitia ē: ſicut ab occurſo occurſatio. Defenſio tñ frequētatiuū ē v̄bi defendo vt apđ Ci. Si igit̃ nō poterit ſiue cauſas defenſitare. Sʒ nō mirū ſi defenſito ⁊ offenſo frequentatiuū duplicia varijs vocibus reperiri poſſint: qm̄ ⁊ curſo et curſito ſimil̃r inueniunt̃.

Offendix: ligature nodus quo apex retinebatur.

Offero ꝓpꝛie exhibeo ſiue p̄ſento. Terē. in ecy. Opoꝛtune te mihi offers. Interdū offerre ē ſpōte dare: hinc oblatiōes dñr q̄ dijs offerunt̃. Interdū offerre. Cic. li. iij. of. Regine ſtupꝛum obtulit. Interdū imittere. Idem ad pontifices domus ardebat in palatio nō foꝛtuito ſʒ oblato incēdio. Interdū obijcere

vt apud eundem in Lel. Addendum eodem eſt vt ne in criminibus aut inferendis delectet amicus: aut credat oblatis Interdū polliceri. Juſti. Cū ei auxiliū obtuliſſet.

Officio.is.ex ob ꝯ ꝛ facio: quaſi noceo dr. Ci.li.of. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpicijs. Uñ ꝑ antiphraſim offim ꝗ dā dici voluīt. Aliqñ officere idē ē qđ efficē. Uñ ēt ſcđ alios offim quaſi offim. Eſt enim offim qđ ꝗſqꝫ efficere debet ꝓ ſue ꝯditione pſone. In quo aīaduertere opꝫ ꝗd loco ꝯueniat: ꝗd tpi: ꝗd rex aut pſonaꝝ dignitati. vñ in familia bñ iſtituta dicimus oēs in offō eē oportere. i. oēs oportere agere ꝙ debēt. Ter. in an. hoccine eſt offim pr̄is. Amb. li.j. of. Legimus offim dici a nobis poſſe: nec rō ipſa abhorret: qñ ꝗdē offim ab efficiēdo dictū putamus ꝗſi efficiū: ſꝫ pp decorē ſermonis vna īmutata lr̄a offim nuncupari: vel certe vt ea agas ꝙ nulli officiante pſint oibus. Pōt etiam dici ꝛ recte vt ab offō.is. offim deriuet: ita vt ob nō ob ſed circū ſignificet: vt circa qđ faciēdū eſt innitamur. Nec quenꝙ moueat: ꝙ officio.is. aduerſetur noī offim. Tu enim ob ſignificat ꝯ: vt ſit quaſi ꝯ facio. Jō ſignificet obſum. Sed ꝙ ſignificat etiā circū ſeruit noī offim hmōi eni varietas ex ꝑpoſitionū multiplici ſignificatiōe plerunꝗ exiſtit: quā cū ignoramus nō verā vocabuli interpretationē conſeꝗ volemus. Officiū aūt generatim loquēdo cū ad oēs hoīes pertineat. Siquidē. Ci. de offic. ſcripſit. item et Amb. quantū intelligo ē ꝯgruus actus vniuſcuiuſꝗ pſone. Uel. i. in qđ quiſꝗ incūbere dꝫ: vt ipm ſicuti charitas poſtulauerit quoad poterit affectū reddit. Uñ cū facimus qđ debeamus qꝛ bñ facimus inde offim ēt bñficiū dictū eſt. Ci. lib. ij. ad herē. Si plurima aut maiora officia ꝙ maleficia videbunt ꝯſtare. Et qꝛ bñfacere cupiā eſt obſeꝗ illi cui bñ fit: idcirco offim ēt obſequiū dr. Idē odioſum ſane genus hoium officia exprobratū ꝙ meminiſſe dꝫ is in quē collocata ſūt nō ꝯmemorare ꝗ ꝯtulit. Capit īterdū offim ꝓ honor: vt circūſtabāt ceſarē ſenatores ſedētē ī aurea ſella officij gr̄a Magr̄atus quoꝗ offim dr: vel qꝛ honoris gr̄a īſtitutus eſt: vl' qꝛ opē pplō fert: vel qꝛ ius qđ cuiꝗ debet reddit: qñꝗ accipit pro alicuius artis rōne vt offim grāmatici offim medici. Et cū ad virtutē ptineat: vt hoīs officiū eſt pietatem colere dicimus tñ interdū Lenonis eſt officiū inſidiari pudicitie. Accuſatoris eſt officiū crimina inferre. Eſt ēt qñ officere ſigt inficere vnde offectores colorū infectores dicuntur.

Offim ab efficiēdo vl' ab officiēdo: de quo mō dcm. Et ē duplex Alteꝝ pfectū qđ grece catorthoma vocāt qđ ꝛ ois numeros virtutis ꝯtinet. Alteꝝ mediū ptinens ad iſtitutionē vite cōis Ci. li. iij. de fini. Qđ rōne actū ſit id officium appellamus.

Officioſus ꝗ libēter vel ꝓbe offim ſeu beneficiū alicui exhibet: ſiue ꝗ obſequi alteri multū ſtudet. Ci. Octauio. hoīeꝫ prudētē ꝛ officioſum cognoſces. Qñꝗ officioſuꝫ dr: qđ ꝯtinet pietatē: ꝛ nulli nocet: alicui ꝓdeſt. Aug. ꝛ Hier. Si ad ſcripturas ſacras admiſſa fuerūt vel officioſa mendacia quid in eis remanebit? Capitur aliqñ in malā partē. Nā cū olim. Q. Atherius defenderet reū libertinū cui obijciebat ꝙ pr̄oni concubinus fuiſſet: hac defenſione vſus eſſe fertur ipudicitia in ingenio crimen eſt: in ſeruo neceſſitas: in liberto officiū. Ex eo impudici ꝛ obſceni aliquamdiu officioſi vocitati ſunt. Officioſus dolor a Cicerone lib. iij. tuſ. dicitur qui ex iuſta cauſa ſuſcipitur ꝛ cuius probabilis ratio reddi poteſt.

Officialis. ꝛ hoc officiale. qđ ad offim ptinet: vel qđ de offō tractat. Lac. lib. vj. Quid. M. Tullius in ſuis officialibus nōne hoc idē pſuadet nō eſſe oino largiēdū. Et diſ. xxxviij. ſcribere. Qñ pſbyteri in parrochijs ordinant libellū officialē a ſacerdote ſuo accipiāt. i. in quo ꝯtinet offim: officialis ēt miniſter magiſtratus vocatur. Apul. Sꝫ iuſſit poteſtas officialeꝫ ſuū magna ſeueritudine coerceri. Idē etiaꝫ offim vocauit: vt apud hiſtorias quorūdā ſanctorū martyrum legitur.

Officina. pe. ꝓ. locus vbi aliꝗd fit hoc ē ī quo artifices opa ſua faciūt. Hier. de paulo. eremita Hūc locū egyptioꝝ lr̄e ferunt furtiue monete officinā fuiſſe ea tēpeſtate ꝙ cleopatre iūct⁹ eſt. Antoni⁹. Ab efficiēdo dicta taberna vō vbi aliꝗd vendit cū alibi factū ſit licet qñꝗ officina taberna ponatur.

Officie. arum. dicuntur fallacie.

Offirmo. as. firmū ꝓpoſitum in aīo hēo ꝛ ꝗſi obſtinate. Ter. in heau. Age queſo ne tā offirmes te chremes ꝓprie āt offirmare eſt valde ſeu pfecte cōtra aliqueꝫ firmare. Hiero. Beatus paulus hoſtium qđ patebat recludens ſera offirmauit.

Offlecto. circū vel ꝯ flecto. Plau. ī ru. At ego hic offlectā nauē.

Offoco. as. pe. ꝓ. circū foco: ſiue ſuffoco. Aug. li. v. con. Sed me maxime captum ꝛ offocatū quodāmodo deprimebāt corporalia cogitantem moles ille ſub quibus anhelans in aurem tue veritatis reſpirare non poteram.

Offoco. as. pe. ꝓ. aquā in fauces do ad ſorbendum.

Offringo. ex ob. ꝛ frāgo ei⁹ qđ fractū ꝯtrio frāgo. Feſtus ꝓprie terra offringi dr qñ iteꝝ trāſuerſo ſulco arat. Uar. li. j. de re ruſ. Cū proſcideris offringi opꝫ. i. iterare vt frangant glebe. Prima eni a rōne grandes glebe ex terra ſcinduntur.

Offundo. is. circūfundo. obſcuro. obceco ſiue operio maculoue Lac. li. vij. Luna iā nō trib⁹ deficiet dieb⁹ horis: ſꝫ ꝑpetuo ſanguine offuſa metat⁹ extraordinarios paget. Ci. ꝓ Ro. Erāt interea ꝗ ſuis vulneribus mederent ꝗ tanꝙ ſi offuſa rep. ſempiterna nox eēt ita ruebāt ī tenebris oiaqꝫ miſcebāt. Aliqñ offendere ē iniſcere. Ci. H error ꝛ h doctorū ais effuſa caligo ē

Ogdoas. adis. numerus octonarius.

Ogdous. egypti rex Uoheus cognominatus qui mēphim condidit a nomine filie hic prius Uenereus cognominatus fuit vt auctor eſt Dio. ſiculus.

Ogdolapis. fluui⁹ nauigal' ex alpib⁹ fluēs ad vrbē irrumpit.

Oggānio. multum dico inculco. Plau. in aſi. Cui nunꝙ vnam rem me lꝫ ſemel precipere fieri quin centies eandem imperem atqꝫ oganiam. i. inclamitem: vel inſuper clamitem.

Oggero. is. pe. cor. vide in dictione Gero.

Ogyges. thebanoꝝ rex ꝗ boeotias edificauit circiter mille ꝛ qngētos annos añ vrbē ꝯditā hic Ogygius. a. um. Uñ ogygia menia thebana dicta ſūt. Sub hoc rege fuit diluuiū magnū.

Ogygia īſula īter phenicū ꝛ ſyriū mar: ab ogyge thebāoꝝ rege

Ogyris: inſula ꝙ in ea Erythre regis monumentuꝫ magis clara ꝙ cetere vt inquit pompo.

Ohe interiectio exclamantis: ꝛ ſacietatem vſqꝫ ad faſtidiū deſignat: ꝛ iubet modum imponere.

Oinomeli. Uide in dictione mulſum.

Olea. ꝛ oliua pro arbore. Uirg. lib. ij. ge. Sed truncis olee meli⁹ ꝓpagine vites rñdent. Amb. Quis alius tales fructus ferret oleaꝝ non curueſcentiū vbertate baccaꝝ? Uirg. Incumbēs tereti damon ſic cepit oliue. Amb. Ideo ad montē venit oliueti vt nouellas oliuas in ſublimi virtutū plantaret. Silr ꝙ fructu olea ꝛ oliua dr. Uñ ꝛ pro liquore oleum ꝛ oliuum dicimus oleū ab olea: oliuum ab oliua. Hor. in Ser. Quali profundat piſces ſecurus oliuo. Colu. lib. vj. Olium optimū licinia dat plurimū Sergia. Olearū quedā dnr liciniane ꝗdam pauſie. quedā ſergie: ꝗdā orchis: ꝗdā regie ꝛ radij.

Oliuitas: olee fructus. Uar. Tū deniqꝫ ois cū lucerna cōbuſta eſt in lucubrādo oliuitaſqꝫ conſumpta eſt. Dicitur oliuitas ēt ſiue oleitas oletas vt tempus legendarū oliuarum.

Oliueta. e. ab oliuis dicebatur ſicut a vino vindemia.

Oliuetum. locus in quo olee cōſite ſunt. Col. lib. iij. Melius āt truncis ꝙ plantis oliuetum conſtituitur.

Oletū. idē qđ oliuetū ab olea vt eſt apud Catonē lib. de re. ruſ. Eſt ēt ſupremū ab oleo. Itē ſtercus humanū. Ueranius Sacerdotula ī ſacrario fecit oletuꝫ: ꝓprie tñ capit ꝓ loco in quo me imus atqꝫ excernimus. Tacitus ī Nerone. Gymnaſiū eo anno dedicatū a Nerone prebitūqꝫ oletum equiti ac ſenatui

Oleaceus. a. um. quod eſt materiatum ex olea: vt lignum oleaceum liquor oleaceus.

Oleatus. a. um. qđ eſt factū cum oleo. Hiero. in li. numeri quaſi panis oleati faciens ex eo tortulas ſaporis.

Olearis ꝛ hoc oleare quod ad oleum pertinet. Ply. lib. xxxiiij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN